

Ježíš vítězí – satan prohrává

Texty na tento týden

Zj 12; Ef 5,25–27.32; Fp 3,9; Da 7,25; Iz 14,12–14; Zj 13,14–17

Základní verš

„Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova.“ (Zj 12,17)

Ve své knize *Outnumbered: Incredible Stories of History's Most Surprising Battlefield Upsets* (V menšině: Neuvěřitelné příběhy nejpřekvapivějších zklamání na bojišti) autor Cormac O'Brien vypráví příběhy armád, které dokázaly zvítězit, přestože vzdorovaly velké přesile. Mluví například o Hannibalově armádě, která v bitvě u Kann porazila římskou armádu, navzdory její přesile. Tato bitva patří k nejhorším porážkám, jaké kdy Římané utrpěli.

I my se nacházíme v bitvě na život a na smrt s mazaným nepřitelem; bojujeme proti neuvěřitelné přesile. Síly zla se zdají být neporazitelné, vítězství je někde v nedohlednu. Z čistě lidské perspektivy se zdá, že nás satanovy síly přemůžou.

Ale díky Bohu, že i když v boji s hříchem táhneme za kratší konec a naše šance jsou (z lidského pohledu) mizivé a přestože satanovy útoky jsou kruté, v Ježíši nakonec zvítězíme. Téma poslední biblické knihy, Zjevení, lze shrnout takto: Ježíš vítězí, satan prohrává. Jádro této bitvy je popsáno ve Zjevení 12. kapitole, kterou studujeme tento týden. Připravíme se tak k pochopení Zjevení 14. kapitoly a poselství tří andělů.

Osnova lekce

Tématem první lekce je souhrnný pohled („z ptačí perspektivy“) na velký spor mezi dobrem a zlem, Bohem a satanem. Ve světle 12. kapitoly knihy Zjevení se podíváme na jednotlivé aktéry tohoto „sporu“, vizi konečného vítězství, ale i na důsledky, které to má pro náš každodenní život.

- Zj 12,7–9: Realita boje mezi dobrem a zlem (neděle)
- Zj 12,4–6.9: Kříž jako záruka Ježíšova vítězství (pondělí)
- Zj 12,10.11: Jak můžeme patřit k „vítězné straně“ (úterý)
- Zj 12,6.14–16: Nelehká doba čekání na konečné vítězství (středa)
- Zj 12,17: Role „ostatku“ v tomto velkém sporu (čtvrtek)

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

BITVA V NEBI

⁷A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem. ⁸Drak i jeho andělé bojovali, ale nezvítězili, a nebylo již pro ně místa v nebi. ⁹A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé. (Zj 12,7–9)

Osobní studium

Zjevení 12 představuje sled dramatických epizod a pohledů na odvěký konflikt mezi dobrem a zlem, který začal v nebi, ale skončí zde, na zemi. Provede nás proudem času, od úvodní scény satanovy vzpoury v nebi až po jeho kruté útoky na Boží lid v posledních dnech.

Uvažuj o úvodních verších (Zj 12,7–9), které popisují kosmický konflikt mezi dobrem a zlem. Jak se něco takového vůbec mohlo v nebi stát? Co tyto verše naznačují o svobodné vůli a svobodné volbě stvořených bytostí?

Svoboda volby je základním principem Boží vlády v nebi i na zemi. Bůh nestvořil roboty – ani v nebi, ani na zemi. Jako lidé jsme stvořeni k Božímu obrazu a můžeme se rozhodovat.

Schopnost volby je úzce spojena se schopností milovat. Připravíme-li bytost o možnost vybrat si, zničíme její schopnost milovat. Lásku totiž nemůžeme nikomu vnutit ani jej k ní přimět. Láska je projevem svobodné vůle. Každý anděl v nebi stál před volbou, zda bude přijímat Boží lásku,

nebo se od ní odvrátí v sobectví, aroganci a pýše. Nebeští andělé se museli rozhodnout – a toto rozhodnutí mělo důsledky pro věčnost. Podobné rozhodnutí musí udělat i každý z nás. Tak o tom mluví kniha Zjevení v souvislosti s konfliktem, který se odehrává na zemi.

Ve velkém sporu neexistuje nic takového jako nestrannost či neutralita (viz L 11,23) a nebude ani v poslední pozemské bitvě. Tak jako se každý anděl postavil buď na stranu Ježíše, nebo na stranu Lucifera, každý člověk bude muset učinit závěrečné, neodvolatelné rozhodnutí. Komu budeme důvěřovat, poslouchat ho a uctívat? Tato otázka stála v průběhu historie před každým člověkem. Na konci pozemských dějin a v závěrečné krizi bude tato otázka ještě mnohem vyhraněnější a závažnější.

Je zde však i úžasné dobré zpráva! Zjevení 12 popisuje, že v probíhajícím konfliktu Ježíš triumfuje. Všechno, co musíme udělat my, je využít naši svobodnou vůli a rozhodnout se být na jeho straně – na straně Vítěze. Je skvělé, že si v tomto závěrečném a rozhodujícím konfliktu můžeme vybrat stranu, o které předem víme, že bude vítězná.

Aplikace

Svobodná vůle a možnost svobodně se rozhodnout má v Ježíšových očích obrovskou hodnotu. On daroval lidem svobodnou vůli, přestože věděl, že ho to přivede na kříž (viz Tm 1,9). Jak bychom měli využívat tento posvátný, drazé zaplacený dar?

SATANŮV ÚTOK

“Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. A drak se postavil před ženu, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí. ⁵Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlou pást všechny národy; ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu. ⁶Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní.

⁹A veliký drak, ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který sváděl celý svět, byl svržen na zem a s ním i jeho andělé. (Zj 12,4–6.9)

Osobní studium

Přestože se satan snažil Krista zničit hned od začátku (Zj 12,4.5), každý jeho pokus selhal. Při Kristově narození anděl varoval Josefa a Marii, takže před Herodovým krutým plánem uprchli do Egypta. Ježíš čelil svůdným satanovým pokušením na poušti slovy „Je psáno...“, a tak našel ochranu v Božím slově. Svou smrtí na kříži zjevil velikost své lásky a vysvobodil nás od trestu za hřích. Svým vzkříšením nás jako náš žijící Velekněz vysvobozuje z moci hříchu v našich životech.

Přečti si texty Zj 12,4–6.9; Ef 5,25–27.32 a Ž 2,7–9 a pokus se vyjádřit, co znamenají následující symboly:

Drak

Žena

Syn

Železná hůl

V Bibli je hůl (žezlo) symbolem vlády nebo panování. Železná hůl je symbolem nezlomné, všemocné a neporazitelné vlá-

dy. Ježíš čelil každému pokušení, které zažíváme, ale stal se vítězem. Ďábel je poražený nepřítel. Kristus nad ním zvítězil svým životem, svou smrtí i svým zmrtvýchvstáním. Jelikož Ježíš už porazil ďábla na golgotském kříži, můžeme zvítězit i my. Kristovo vítězství nad satanem bylo úplné a dokonalé, ale velký spor mezi Kristem a satanem ještě neskončil.

Když však vírou přijmeme, co pro nás Kristus udělal, náš dluh za hřích je zrušen a hříchy jsou nám odpuštěny. Stojíme před Bohem dokonale, přikryti Kristovou spravedlností. Pavel píše, že touží nade vše, aby „získal Krista a nalezen byl v něm nikoli s vlastní spravedlností, která je ze zákona, ale s tou, která je z víry v Krista – spravedlností z Boha založenou na víře“ (Fp 3,9). Pokud je nám odpuštěno, neexistuje nic, z čeho bychom mohli být obviněni. Ježíš zvítězil a navždy překonal to nejhorší, co mu hřích a zlo mohly způsobit. Zápasil se zlem a přemohl ho. Když přijmeme Ježíše vírou, jeho vítězství se stane naším vítězstvím.

Aplikace

Proč je pro nás tak důležitá jistota spasení, kterou můžeme mít díky Kristovu vítězství nad satanem? Jak se může Pavlova zkušenost popsaná ve Fp 3,9 stát i naší vlastní zkušeností?

PŘIJETÍ JEŽÍŠOVA VÍTĚZSTVÍ

¹⁰A slyšel jsem mocný hlas v nebi: „Nyní přišlo spasení, moc a království našeho Boha i vláda jeho Mesiáše; neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je před Bohem osočoval dnem i nocí.
¹¹Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví. Nemilovali svůj život tak, aby se zalekli smrti. (Zj 12,10.11)

Osobní studium

Bible ukazuje, že Ježíš nikdy neprohrál žádný boj se satanem. Ježíš je velkolepý Vítěz nad mocnostmi zla. Jsme svědky Ježíšova vítězství nad satanovými pokušeními, ale tím nejdůležitějším je uvěřit, že Kristovo vítězství je i naším vítězstvím.

Přečti si Zj 12,10. Čím je pro tebe povzbuzením skutečnost, že náš žalobce „byl svržen“?

Přestože boj na zemi stále zuří, satan už prohrál. Tečka. To platí nejen o Kristově konečném vítězství při vyvrcholení lidských dějin, ale platí to i v každodenním boji s mocnostmi zla v našem osobním životě. Někteří křesťané žijí znechucení neustálými prohrami. Doufají ve vítězství nad nějakým zlovykem nebo charakterovým rysem, a nikdy nepochopí význam Kristova vítězství pro jejich osobní život.

Přečti si Zj 12,11. Díky čemu můžeme mít podle tohoto verše jistotu vítězství?

Ve Zjevení, v poselství sedmi církvím, nacházíme sedmkrát výraz „tomu, kdo zvítězí“. Ve Zj 12,11 opět nacházíme myšlenku vítězství. Slovo „zvítězit“ zní v řečtině *nikaó*. Dá se doslovně přeložit jako „dobýt, zvítězit, vyhrát nebo vítězně projít“. Jak je tedy možné zvítězit? Text Zj 12,11 říká, že je to „pro krev Beránkovu“.

Ve Zj 5,6 Jan v prorockém vidění hledí do nebe a zde „stojí Beránek, ten obětovaný“. Kristova oběť je středem pozornosti celého nebe. Nekonečnou a neproniknutelnou Boží lásku dokáže v plnosti vystihnout jen kříž.

Když vírou přijmeme to, co pro nás Kristus udělal, náš dluh je zrušen a před Bohem stojíme dokonale. Byly nám odpuštěny hříchy (Ko 1,14; Ef 1,7; Ko 2,14) a „byl svržen žalobce našich bratří“ (Zj 12,10). Jsme vykoupeni, zvítězili jsme a jsme spaseni ne díky našim vlastním zásluhám, ale díky Kristovu vítězství, které nám daroval.

Aplikace

Jak tvůj život ovlivňuje skutečnost, že Ježíš je Vítězem ve vesmírném konfliktu mezi dobrem a zlem a že toto vítězství může patřit i tobě?

ŽENA NA POUŠTI

⁶Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní. [...]

¹⁴Ale té ženě byla dána dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště, kde ukryta před hadem byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku. ¹⁵A had za ní vychrtil ze chřtánu proud vody jako řeku, aby ji smetl. ¹⁶Ale země přispěla ženě na pomoc, otevřela ústa a pohltila tu řeku, kterou drak vychrlil. (Zj 12,6.14–16)

Osobní studium

Porovnej verš Zj 12,6 s verši Zj 12,14–16. Pozorně si všimni časového období, satanova útoku na „ženu“ (Boží církve) a Božího opatření pro svůj lid. O čem tyto verše mluví?

Období 1260 dnů ve Zj 12,6 považujeme za stejné období, jako „rok a dva roky a polovinu roku“ (ČEP), (jinak přeloženo „čas a časy a půl času“ ČSP) ve Zj 12,14. Jde o proroctví, které je popsáno v textech Da 7,25; Zj 11,2.3 a Zj 13,5. Protože se jedná o prorocké symboly (žádná konkrétní žena s křídly neodletěla na poušť), aplikujeme na tato proroctví prorocký čas, princip známý jako „den za rok“ (viz Nu 14,34 a Ez 4,4–6). Znamená to, že jeden prorocký den představuje období jednoho doslovného roku. V komentáři ke stejnému prorockému období ve Zj 11,2 se uvádí: „Historicističtí vykladači proto obecně chápali období 1260 prorockých dnů jako 1260 doslovných let od roku 538 do roku 1798“

(AUSB, komentář ke Zj 11,2; s. 1673). Zkažená církev – spolu se zkaženým státem – utlačovala, pronásledovala a v některých obdobích i zabíjela věrný Boží lid.

Kruté satanské pronásledování křesťanů věrných Bibli je důsledkem velké sporu mezi dobrem a zlem. Ovlivnění temnotou středověku stáli muži a ženy v době reformace před volbou: budou věrni Božímu slovu, nebo přijmou učení kněží a představených? Pravda opět zvítězila a Bůh měl muže a ženy, kteří mu byli věrní i přes silný odpor.

V těchto verších je několik fascinujících a mimořádně povzbuzujících vyjádření Boží péče. Zjevení 12,6 používá výraz „Bůh připravil útočiště“. Zjevení 12,14 ukazuje, že žena byla „zachována při životě“ na poušti, a Zj 12,16 říká: „země přispěla ženě na pomoc“. V dobách těžkého pronásledování se Bůh o svou církev postaral. Stejně se bude chovat i k jejím potomkům v době konce.

Aplikace

Jaké zkoušky a potíže jsi prožíval v uplynulém období? Jak do těchto potíží zasáhl Bůh? Jak ti pomohl, když jsi to nejvíc potřeboval?

BOŽÍ VĚRNÍ NA KONCI ČASU

Drak v hněvu vůči té ženě rozpoutal válku proti ostatnímu jejímu potomstvu, proti těm, kdo zachovávají příkázání Boží a drží se svědectví Ježíšova. (Zj 12,17)

Osobní studium

Ďábel je ve válce s Kristem od jeho vzpoury v nebi (Zj 12,7). Satanovým záměrem bylo tehdy – a je i dnes – zmocnit se vlády nad vesmírem (viz Iz 14,12–14). V posledních dnech pozemských dějin se zaměřuje na Boží lid. Zjevení 12,17 důrazně prohlašuje, že drak (satan) se rozzlobil (rozzuřil – ČSP) na ženu (církve) a šel bojovat „proti ostatnímu jejímu potomstvu“. Tito potomci ženy přesto zůstávají věrní Kristu, poslušní jeho pravdě a věrní jeho poslání.

Přečti si Zj 12,17. Jaké charakteristiky Boží církve v posledních dnech nacházíme v tomto verši?

Ve Zjevení 12,17 se satan (drak) zlobí na ženu, Boží církev. Ďábel se rozzuří na lidi, kteří dodržují Boží příkázání, a udělá vše, co je v jeho silách, aby je zničil.

Nakonec podnítl nařízení, aby nemohli kupovat ani prodávat. Bude jim hrozit vězení a smrt (viz Zj 13,14–17). Pokud satan

nemůže zničit Krista, pokusí se zničit objekt Kristovy nejhlubší lásky – Kristovu církev. Poslední boj na Zemi se nesoustředí na Blízký východ a různé tamní konflikty, ale na Boží lid roztroušený po celém světě. Je to boj dvou protichůdných sil, Krista a satana. Opět platí, že nikdo nemůže zaujmout neutrální postoj.

Ústřední otázkou v tomto posledním boji je: „Vůči komu jsme loajální? Komu jsme věrní?“ Nebe touží po věřících, kteří jsou nadšeni Kristovou láskou, vykoupení jeho milostí, oddáni jeho záměrům, zmocnění jeho Duchem a poslušní jeho příkazů. Jsou tak oddáni Kristu, že jsou ochotni podstoupit pro něho i smrt.

Náš svět směřuje k velké krizi. Ale v Ježíši, prostřednictvím Ježíše a díky Ježíši je naše vítězství jisté – stačí, když s ním zůstaneme spojeni. Toto spojení se děje prostřednictvím víry, která nás vede k poslušnosti. Všechno závisí na našem vlastním rozhodnutí, na naší volbě.

Aplikace

Jak se realita popsaná ve Zj 12,17 projevuje ve tvém životě a ve tvé křesťanské zkušenosti? Jakým způsobem se velký spor odehrává ve tvém životě?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

V jistém smyslu by se dalo říci, že Bůh neměl na výběr: pokud chtěl bytosti, které by mohly milovat jeho a ostatní, musel je stvořit svobodné. Kdyby nebyly svobodné, nemohly by milovat. A čím by byl náš vesmír bez lásky? Vypadalo by to tak, jak to někteří lidé popisují: bezduchý stroj, který funguje podle přísných zákonů příčiny a následku a ve kterém neexistuje žádná svobodná vůle ani prostor pro svobodná rozhodnutí. Byli bychom jen shluk subatomárních částic, které se řídí pouze fyzikálními zákony. Není to ani hezké, ani to není pravda. Kdo z nás si například myslí, že naše láska k rodičům, dětem nebo životnímu partnerovi je jen bezduché uspořádání atomů?

„Bůh si přeje, aby mu všechny bytosti sloužily z lásky. Touží po službě, která prýští z ocenění jeho charakteru. Netěší ho vynucená poslušnost. Všem dává svobodnou vůli, aby mu mohli dobrovolně sloužit. Dokud všechny stvořené bytosti opětovaly jeho oddanou lásku, vládl v celém Božím vesmíru naprostý soulad. Žádný disharmonický tón nekalil dokonalou jednotu. Tyto šťastné poměry se však změnily.“ (PP 34.35; NUD 9)

Otázky k rozhovoru

1. Proč je Zjevení 12. kapitola vhodným úvodem k poselství tří andělů, zejména v souvislosti s konfliktem přicházejícím v době konce?
2. Jak vás osobně tato pasáž Písma naplňuje klidem v pokušeních a zkouškách, kterým denně čelíte?
3. Někteří věří, že naše činy jsou určeny především naší dědičností a prostředím, ve kterém žijeme. Souhlasíte s tím, nebo ne? Jakou roli hraje naše volba při určování našeho jednání? Diskutujte o vztahu mezi naší volbou a Boží mocí působící v našich životech.